

ανύπαντρος

ανύπαντρος, -η, -ο, επίθ. [<α- στερητ. + αρχ. ὕπανδρος], ανύπαντρος·

- *ανύπαντρες μητέρες*, οι γυναίκες εκείνες που είναι μητέρες χωρίς να είναι παντρεμένες: «παλιότερα, η κοινωνία διαπόμπευε τις ανύπαντρες μητέρες»·

- *ανύπαντρος συμπέθερος για λόγου του γυρεύει*, οι έξυπνοι άνθρωποι επιδιώκουν συνεχώς το προσωπικό τους όφελος, το προσωπικό τους κέρδος: «να προσέχεις καλά όταν θα κάνεις δουλειά μαζί του γιατί, ανύπαντρος συμπέθερος για λόγου του γυρεύει»·

- και παντρεμένος μασκαράς κι ανύπαντρος ρεζίλι, βλ. λ. [ρεζίλι](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας